1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (7) 82

ఎ.పి.కృష్ణస్వామి నాయుడు మొదలైనవారు.

వర్సెస్

మద్రాసు రాష్ట్రం

(సంబంధిత పిటిషన్లతో)

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్. సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, జె.సి.షా,

ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్, యస్ ఎమ్.సిక్రి, జె.జె.]

మద్రాసు భూసంస్కరణలు (భూమిపై గరిష్ట పరిమితి) చట్టం, 1961 (మ్యాడ్. సెక్షన్ 58 ఆఫ్ 1961) సెక్షన్లు 5(1), 50 - భూ పరిమితి, నష్టపరిహారం నిబంధనలు - ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తే - భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 14, 19, 31(2).

మద్రాస్ భూసంస్కరణల (భూమిపై గరిష్ఠ పరిమితి) చట్టం, 1961 రాజ్యాంగబద్ధత రాజ్యాంగంలోని 14, 19, 31(2) అధికరణలను ఉల్లంఘించిందనే కారణంతో దాడి చేశారు.

1) చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)లోని నిబంధనలు వ్యక్తుల మధ్య సమానంగా వివక్షకు దారితీస్తాయని, ఇవి రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తాయని పేర్కొంది. చట్టంలోని రెండో అధ్యాయానికి ఈ సెక్షన్ ఆధారం కాబట్టి, మొత్తం అధ్యాయం దానితో పాటు రావాలి. కరీంబిల్ కున్హికోమన్ వర్సెస్ నిష్పత్తి. కేరళ రాష్ట్రం [1962] 1 ఎస్.సి.ఆర్. 829 ప్రస్తుత కేసుకు పూర్తి బలంతో వర్తిస్తుంది.

(ii) పరిహారానికి సంబంధించి చట్టంలోని షెడ్యూల్ 3తో పాటు సెక్షన్ 50లోని నిబంధనలు వివక్షాపూరితంగా ఉన్నాయని, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తున్నాయని పేర్కొన్నారు. కరీంబిల్ కున్హికోమన్ వర్సెస్ కేరళ రాష్ట్రం [1962] సప్. ఎస్.సి.ఆర్. 829, అనుసరిస్తుంది.

(iii) సెక్షన్స్5 మరియు 50 ఈ చట్టంలోని కీలకమైన నిబంధనలు, మరియు అవి పడిపోయినప్పుడు, మొత్తం చట్టం రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా కొట్టివేయాలి.

అసలు అధికార పరిధి: 1963 నాటి 1, 7, 8, 10, 53, 76 రిట్ పిటిషన్లు.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషన్లు.

పిటిషనర్ తరఫున ఆర్.వి.ఎస్.మణి, కె.ఆర్.శ్యామా (1963 డబ్ల్యు.పి నెం.1, 76లో).

పిటిషనర్ తరఫున ఆర్.వి.ఎస్.మణి, టి.ఆర్.వై.శాస్త్రి (డబ్ల్యు.పి. నంబర్లు 7, 8, 10, 53).

ప్రతివాది తరఫున (పిటిషన్లలో) ఎ.వి.రంగనాథం చెట్టి, ఎ.వై.రంగం.

ఐ.ఎన్. ష్రాఫ్, మధ్యవర్తుల సంఖ్య 1 మరియు 5 (అన్ని పిటిషన్లలో).

ఎం.సి.సెతల్వాడ్, ఎన్.ఎస్.బింద్రా, ఆర్.హెచ్.ధేబర్ ఇంటర్-వెనర్ నెం.2 (డబ్ల్యు.పి నెం.1 ఆఫ్ 1.963లో).

సి.పి. లాల్, మధ్యవర్తి నెం.3 (1963 డబ్ల్యు.పి. నెం.1లో). ఆర్.హెచ్. ధేబర్, మధ్యవర్తి నెం.4 (1963 డబ్ల్యు.పి. నెం.1 లో).

అడిషనల్ సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్.వి.గుప్తే, ఎన్.ఎస్.బింద్రా, ఆర్.హెచ్.ధేబర్ మధ్యవర్తిత్వ నెం.6 (1963 డబ్ల్యు.పి.నెం.1లో).

మార్చి 9, 1964. శ్రీ జస్టిస్ వాంచూతీర్పు-రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద ఈ ఆరు పిటిషన్లు మద్రాసు భూసంస్కరణల (భూమిపై గరిష్ట పరిమితిని నిర్ణయించడం, 1961 నెంబరు 58 (ఇకపై ఈ చట్టం అని పిలుస్తారు) యొక్క రాజ్యాంగబద్ధత గురించి ఒక సాధారణ ప్రశ్నను లేవనెత్తాయి, ఇది 1962 ఏప్రిల్ 13 న రాష్ట్రపతిచే ఆమోదించబడింది మరియు మే 2 న ఫోర్ట్ సెయింట్ జార్జ్ గెజిట్లో ప్రచురణ తరువాత అమల్లోకి వచ్చింది. 1962. రాజ్యాంగంలోని 14, 19, 31(2) అధికరణలను ఉల్లంఘిస్తోందనే కారణంతో ఈ చట్టం రాజ్యాంగబద్ధతపై దాడి చేశారు. ఈ పిటిషన్లలో చట్టం రాజ్యాంగబద్ధతపై చేసిన దాడిని పూర్తి స్థాయిలో వివరించాల్సిన అవసరం లేదు. ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం ఈ చట్టం రాజ్యాంగబద్ధతపై జరిగిన రెండు ప్రధాన దాడులను సూచిస్తే సరిపోతుంది. వీటిలో మొదటిది సీలింగ్ విస్తీర్ణాన్ని నిర్దేశించే చట్టంలోని సెక్షన్ 5కు సంబంధించింది. రెండోది చట్టంలోని 50వ సెక్షన్ లో 3వ అధ్యాయంలో నష్టపరిహారం లభిస్తుంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31-ఎ ప్రకారం ఈ చట్టానికి రక్షణ లేదని, అందువల్ల ఆర్టికల్ 14, 19, 31లను ఉల్లంఘిస్తే దాడికి సిద్ధంగా ఉండాలని కోరారు. దీనికి సంబంధించి పిటిషనర్లు కరీంబిల్ కున్హికోమన్ వర్సెస్ ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడతారు. కేరళ రాష్ట్రం (1) . ఈ చట్టం యొక్క రాజ్యాంగబద్ధతపై రెండు ప్రధాన దాడులను పరిగణనలోకి తీసుకునే ముందు, ఈ చట్టం యొక్క ప్రణాళికను క్లుప్తంగా సూచించవచ్చు. చాప్టర్ 1 ప్రాథమికమైనది, సెక్షన్ 3 వివిధ నిర్వచనాలను అందిస్తుంది, వాటిలో కొన్నింటిని మనం తరువాత ప్రస్తావిస్తాము. 11వ అధ్యాయంలో భూ కమతాలపై గరిష్ఠ పరిమితిని నిర్ణయించడం గురించి ప్రస్తావించారు. అందులోని సెక్షన్ 5 సీలింగ్ వైశాల్యాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. మిగిలిన సెక్షన్లు మిగులు భూమిని నిర్ణయించడానికి వీలు కల్పిస్తాయి, ఎస్.18లో మిగులు భూమిని సేకరించడానికి వీలుంటుంది. మూడవ అధ్యాయం భవిష్యత్తులో కొనుగోలుపై గరిష్ట పరిమితి మరియు కొన్ని బదిలీలపై పరిమితిని అందిస్తుంది. నాల్గవ అధ్యాయం ల్యాండ్ బోర్డు యొక్క రాజ్యాంగం మరియు విధులను తెలియజేస్తుంది. ఐదవ అధ్యాయం చక్కెర కర్మాగార బోర్డు యొక్క రాజ్యాంగం మరియు విధులను తెలియజేస్తుంది. ఆరవ అధ్యాయంలో నష్టపరిహారం లభిస్తుంది. సెక్షన్ 50లో ప్రభుత్వం

సేకరించిన భూమికి నష్టపరిహారం, ఇతర అనుబంధ అంశాలను నిర్ణయించే విధానాన్ని పొందుపరిచారు. 1956 రాష్ట్ర పునర్విభజన చట్టం ప్రకారం మద్రాసు రాష్ట్రానికి బదిలీ అయిన భూభాగంలోని భూములను సర్వే చేసి సెటిల్ చేయడానికి ఏడో అధ్యాయం వీలు కల్పిస్తుంది. ఎనిమిదో అధ్యాయంలో కౌలుదారుల గరిష్ఠ విస్తీర్ణాన్ని సాగుచేసేందుకు అవకాశం ఉంది. తొమ్మిదవ అధ్యాయం కొన్ని భూములను చట్టం యొక్క దరఖాస్తు నుండి మినహాయించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. పదవ అధ్యాయం భూ ట్రిబ్యునళ్లకు మరియు పదకొండవ అధ్యాయం అప్పీళ్లు మరియు సవరణలకు వీలు కల్పిస్తుంది. 12వ అధ్యాయంలో కొన్ని జరిమానాలు, విధివిధానాలు, 13వ అధ్యాయంలో ఈ చట్టం కింద ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్న భూములను పారవేయడానికి అవకాశం ఉంది. 14వ అధ్యాయంలో 110వ అధ్యాయంతో సహా వివిధ నిబంధనలను వివరిస్తుంది.

భూమి కమతాలపై గరిష్ట పరిమితిని కల్పించడం, ప్రభుత్వం సేకరించే మిగులు భూమిని నిర్ణయించడం, దానికి పరిహారం చెల్లించడం ఈ చట్టం ముఖ్య ఉద్దేశం. సెక్షన్3(22)లో నిర్వచించిన విధంగా వ్యవసాయ భూములకు ఈ చట్టంవర్తిస్తుంది మరియు ప్రధానంగా రైత్వారీ సెటిల్మెంట్లో లేదా మరేదైనా మార్గంలో భూములను కలిగి ఉన్న వ్యక్తులకు సంబంధించినది, ఇది ప్రభుత్వానికి నేరుగా రెవెన్యూ చెల్లించడానికి లోబడి ఉంటుంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31-ఎప్రకారం ఈ చట్టానికి రక్షణ లేదన్నది వివాదస్పదం కాదని, ఈ నేపథ్యంలోనే సెక్షన్ 5 కింద సీలింగ్ ఏరియా , సెక్షన్ 50కింద పరిహారానికి సంబంధించిన రెండు ప్రధాన నిబంధనలపై ఆర్టికల్ 14ఆధారంగా దాడిని పరిశీలిస్తామన్నారు.

సెక్షన్ 3(14)లోని కొన్ని నిర్వచనాలను ముందుగా చదవాలి. సెక్షన్ 3(14) కుటుంబాన్ని ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచిస్తుంది.

ఒక వ్యక్తికి సంబంధించి "కుటుంబం" అనగా, అటువంటి వ్యక్తి మరియు అతని లేదా ఆమె యొక్క వ్యక్తి, భార్య లేదా భర్త-

(1) మైనర్ కుమారులు మరియు అవివాహిత కుమార్తెలు;

(2) మగ వరుసలో మైనర్ మనుమలు మరియు అవివాహిత మనుమలు మరియు అవివాహిత మనుమలు, వారి తండ్రి మరియు తల్లి మరణించారు."

ప్రస్తుత ప్రయోజనాల కోసం సెక్షన్ 3(14) వివరణను ప్రస్తావించడం అనవసరం.సెక్షన్ 3(34) ఈ పదాల్లో ఉంది:-

వ్యక్తి అనేది ఏదైనా ట్రస్ట్, కంపెనీ, కుటుంబం, సంస్థ, సమాజం లేదా వ్యక్తుల సంఘం, విలీనం చేయబడినా లేకున్నా." సెక్షన్ 3(45) ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:-

- 'మిగులు భూమి' అంటే సీలింగ్ విస్తీర్ణానికి మించి ఒక వ్యక్తి కలిగి ఉన్న భూమి మరియు సెక్షన్ 12, 13 లేదా 14 ప్రకారం మిగులు భూమిగా ప్రకటించబడింది.

సెక్షన్ 5 ఈ విధంగా ఉంది:-

"5. (1) -(ఎ) ఎనిమిదవ అధ్యాయంలోని నిబంధనలకు లోబడి, ప్రతి వ్యక్తి విషయంలో సీలింగ్ వైశాల్యం మరియు ఉప సెక్షన్లు (4) మరియు (5) మరియు చాప్టర్ 8 యొక్క నిబంధనలకు లోబడి, ఐదుగురు సభ్యుల కంటే ఎక్కువ ఉన్న ప్రతి కుటుంబం విషయంలో గరిష్ట విస్తీర్ణం 30 ప్రామాణిక ఎకరాలు

(బి) ఐదుగురి కంటే ఎక్కువ మంది సభ్యులు ఉన్న ప్రతి కుటుంబం విషయంలో గరిష్ట విస్తీర్ణం, సబ్ సెక్షన్లు (4) మరియు (5) మరియు చాప్టర్ 8 యొక్క నిబంధనలకు లోబడి,

కుటుంబంలోని ప్రతి సభ్యుడికి అదనంగా 5 ప్రామాణిక ఎకరాలతో పాటు 30 ప్రామాణిక ఎకరాలు ఉండాలి.

(2) ఈ సెక్షన్ ప్రయోజనాల కోసం, ఒక కుటుంబంలోని సభ్యులు వ్యక్తిగతంగా లేదా ఆ కుటుంబంలోని కొందరు లేదా అందరూ సంయుక్తంగా కలిగి ఉన్న భూములన్నీ కుటుంబం ఆధీనంలో ఉన్నట్లుగా పరిగణించబడతాయి.

(3) (ఎ) ఒక కుటుంబంలోని సభ్యుడు లేదా ఒక వ్యక్తి కలిగి ఉన్న భూమి విస్తీర్ణాన్ని లెక్కించేటప్పుడు, అవిభాజ్య హిందూ కుటుంబం, మరుమక్కట్టయం తర్వాద్, ఒక అలియాసంతాన కుటుంబం లేదా నంబూద్రి ఇలోమ్ కలిగి ఉన్న భూమిలో కుటుంబ సభ్యుడు లేదా వ్యక్తి యొక్క వాటాను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

(బి) ఒక కుటుంబం లేదా ఒక వ్యక్తి కలిగి ఉన్న భూమి పరిధిని లెక్కించేటప్పుడు, ఒక సంస్థ, సమాజం లేదా వ్యక్తుల సంఘం (విలీనం చేయబడినా లేకపోయినా) లేదా ఒక కంపెనీ (వ్యవసాయేతర సంస్థ కాకుండా) కలిగి ఉన్న భూమిలో కుటుంబం లేదా వ్యక్తి యొక్క వాటాను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

వివరణ-ఈ విభాగం ప్రయోజనాల కోసం-

(ఎ) అవిభాజ్య హిందూ కుటుంబం, మరుమక్కట్టయం తర్వాద్, ఒక అళయసనాథ కుటుంబం లేదా నంబూద్రి ఇల్లోమ్ ఆధీనంలో ఉన్న భూమిలో ఒక కుటుంబానికి చెందిన సభ్యుడు లేదా ఒక వ్యక్తి యొక్క వాటా, మరియు

(బి) ఒక సంస్థ, సమాజం లేదా వ్యక్తుల సంఘం (విలీనం చేయబడినా లేకపోయినా), లేదా ఒక కంపెనీ (వ్యవసాయేతర సంస్థ కాకుండా) కలిగి ఉన్న భూమిలో ఒక కుటుంబం లేదా ఒక వ్యక్తి యొక్క వాటా భూమి యొక్క పరిధిగా పరిగణించబడుతుంది.

(i) ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన రోజున అటువంటి వాటాను కలిగి ఉంటే, అటువంటి భూమిని ఆ తేదీలో విభజించినట్లయితే లేదా విభజించినట్లయితే, అటువంటి సభ్యుడు, వ్యక్తి లేదా కుటుంబానికి కేటాయించబడేది; లేదా

(2) సెక్షన్10లోని సబ్ సెక్షన్ (1) కింద ముసాయిదా ప్రకటన తయారు చేసిన రోజున విభజన లేదా విభజన జరిగితే, అటువంటి సభ్యుడు, వ్యక్తి లేదా కుటుంబానికి ఈ చట్టం ప్రారంభమైన తేదీ తర్వాత ఏ విధంగానైనా ఆ వాటాను పొందినట్లయితే, ఆ వాటాను కేటాయిస్తారు.

"(4)..............."

మిగిలిన5వ అధ్యాయాన్ని ప్రస్తుత అవసరాల కోసం పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అనవసరం.

సెక్షన్ 5 (1)పై దాడి ఏమిటంటే, ఇది చట్టం ముందు సమానత్వాన్ని లేదా అదే విధంగా ఉన్న వ్యక్తులకు చట్టం ముందు సమాన రక్షణను నిరాకరిస్తుంది మరియు దీనికి సంబంధించి కరీంబిల్ కున్హికోమన్ ([1962] Suppl. 1 S.C.R. 829) కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆ సందర్భంలో ఈ కోర్టు కేరళ వ్యవసాయ సంబంధాల చట్టం, 1961 (ఇకపై కేరళ చట్టం అని పిలుస్తారు) ను పరిగణనలోకి తీసుకుంది. కేరళ చట్టంలో వలె, ప్రస్తుత చట్టంలో, "కుటుంబం" అనే పదానికి ఒక కృత్రిమ నిర్వచనం ఇవ్వబడింది, ఇది రాష్ట్రంలో ప్రబలంగా ఉన్న ఏ రకమైన సహజ కుటుంబాలకు అనుగుణంగా లేదు, అవి హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం, మరుమక్కట్టయం కుటుంబం, అలియాసనాథ కుటుంబం లేదా నంబూద్రి ఇలోమ్,సెక్షన్ 5 (1)లో ద్వంద్వ ప్రమాణాన్ని నిర్ణయించారు.సీలింగ్ కల్పించే విషయంలో.. అందువల్ల ఆ నిర్ణయం యొక్క నిష్పత్తి ప్రస్తుత చట్టానికి పూర్తిగా వర్తిస్తుందని, అందువల్ల కేరళ చట్టంలోని సెక్షన్ 58ను రద్దు చేసిన విధంగానే ఆర్టికల్ 14నుఉల్లంఘించినట్లు సెక్షన్ 5(1)ను కొట్టివేయాలని కోరారు.

ఈ వాదన సరైనదేనని, ఆ కేసు నిష్పత్తి ప్రస్తుత కేసుకు పూర్తి బలంతో వర్తిస్తుందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఆ సందర్భంలో "సీలింగ్ ఫిక్స్ చేయబడిన చోట .... ద్వంద్వ ప్రమాణం ద్వారా మరియు అంతకు మించి కుటుంబానికి ఒక కృత్రిమ నిర్వచనం ఇవ్వబడింది, ఇది వ్యక్తిగత చట్టానికి తెలిసిన సహజ కుటుంబానికి అనుగుణంగా లేదు, అటువంటి నిబంధన వల్ల వివక్ష ఏర్పడుతుంది". ప్రస్తుత సందర్భంలో కూడా "కుటుంబం" అనే పదానికి కృత్రిమ నిర్వచనం ఇవ్వబడింది, ఇది చదవడంపై వెంటనే స్పష్టంగా ఉంటుంది. 3(14), దీనిని మనం పైన పేర్కొన్నాము. సెక్షన్ 3(14)లోని "కుటుంబం" యొక్క ఈ నిర్వచనం కేరళ చట్టంలో ఉన్న విధంగా లేదు అనేది వాస్తవం. అయినప్పటికీ ప్రస్తుత సందర్భంలో "కుటుంబం" అనే పదానికి నిర్వచనం కూడా అంతే కృత్రిమంగా ఉందనడంలో సందేహం లేదు. కేరళ చట్టంలోసెక్షన్ 58సీలింగ్ కోసం ద్వంద్వ ప్రమాణాన్ని నిర్దేశించింది; ప్రస్తుత సందర్భంలోసెక్షన్ 5(1)(ఎ)ద్వంద్వ ప్రమాణాన్ని నిర్దేశిస్తుంది, అయితేసెక్షన్ 5(1)లో ఐదుగురికిమించని కుటుంబం విషయంలో మాదిరిగానే ఒక వ్యక్తి విషయంలో కూడా అదే పరిమితిని నిర్ణయించారు. అంటే, 30 ప్రామాణిక ఎకరాలు, కేరళ చట్టంలో, ఐదు కంటే ఎక్కువ లేని కుటుంబానికి నిర్ణయించిన పరిమితి వయోజన అవివాహిత వ్యక్తికి రెట్టింపు. కానీ మా అభిప్రాయం ప్రకారం పదార్థంలో తేడా లేదు. సెక్షన్ 5(1)లోని నిబంధన వ్యక్తుల మధ్య సమాన పరిస్థితులకు దారితీస్తుంది మరియు అందువల్లరాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తుంది. అవిభాజ్య హిందూ కుటుంబం యొక్క ఒక సాధారణ ఉదాహరణ నుండి ఇది స్పష్టమవుతుంది, దీనిని మనం ఇవ్వవచ్చు. ఒక తండ్రి, ఇద్దరు పెద్ద కుమారులు, ఇద్దరు మైనర్ కుమారులతో కూడిన ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబం విషయాన్ని తీసుకొని, తల్లి చనిపోయిందనుకోండి. ఈ సహజ కుటుంబానికి 300 ప్రామాణిక ఎకరాల భూమి ఉందనుకోండి. వ్యక్తిగత చట్టం ప్రకారం కుటుంబంలో విభజన జరిగితే తండ్రీకొడుకులకు ఒక్కొక్కరికి 60 ఎకరాల భూమి దక్కుతుంది. ఇప్పుడు ఈ కుటుంబానికి సెక్షన్ 5(1)వర్తింపజేయండి. చట్టంలోని సెక్షన్ 3(14)లో 'కుటుంబం'కు కృత్రిమ నిర్వచనం ఇచ్చిన కారణంగా ఇద్దరు ప్రధాన కుమారులు కుటుంబ సభ్యులు కానందునఒక్కొక్కరికి 30 ప్రామాణిక ఎకరాలు వ్యక్తిగతంగా, మిగిలిన భూమి

అంటే ఒక్కొక్కరి విషయంలో 30 ప్రామాణిక ఎకరాలు మిగులు భూమిగా ఉంటుంది. అయితే 3(14)లో నిర్వచించిన విధంగా తండ్రీకొడుకులు కృత్రిమ కుటుంబం కావడంతో వారి మధ్య 30ప్రామాణిక ఎకరాలు, తద్వారా 150 ప్రామాణిక ఎకరాలు కోల్పోతారు, ఇది మిగులు భూమిగా మారుతుంది. "కుటుంబం" అనే కృత్రిమ నిర్వచనంతో సీలింగ్ విషయంలో ఈ ద్వంద్వ ప్రమాణం సహజ కుటుంబానికి చెందిన ఈ ఐదుగురు సభ్యుల మధ్య పూర్తి వివక్షకు ఎలా దారితీస్తుందో ఇది స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. హిందూ చట్టం ప్రకారం కుటుంబానికి చెందిన 300 ప్రామాణిక ఎకరాల్లో ప్రతి సభ్యుడికి ఐదో వంతు వాటా ఉంటుంది.అయితే ఈ చట్టం ప్రకారంఇద్దరు పెద్ద కుమారులు చెరో 30 ప్రామాణిక ఎకరాలు, తండ్రి, ఇద్దరు మైనర్ కుమారులు కలిసి 30 ప్రామాణిక ఎకరాలను 10 ప్రామాణిక ఎకరాలుగా ఉంచుతారు. దీంతో ఇద్దరు పెద్ద కుమారులు చెరో 30 ఎకరాలు, తండ్రి, ఇద్దరు మైనర్ కుమారులు చెరో యాభై ఎకరాల భూమిని కోల్పోతారు. ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబ సభ్యుల విషయంలో ఇలాంటి వివక్షాపూరితంగా వ్యవహరించడానికి ప్రభుత్వం తరఫున ఎలాంటి సమర్థన చూపలేదు. లేదు ;. చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)ను వర్తింపజేయడం వల్ల తలెత్తే ఈ వివక్షరాజ్యాంగంలోనిఆర్టికల్ 14ను ఎందుకు ఉల్లంఘించలేదో అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబాలను ప్రస్తావిస్తూ ఉదాహరణలు గుణించవచ్చు, ఇది ఈ నిబంధనను వర్తింపజేస్తే వివక్ష ఏర్పడుతుందని చూపిస్తుంది. అదేవిధంగా మరుమక్కట్టయం కుటుంబం, అలియాసంతన కుటుంబం, నంబూద్రి ఇలోం విషయంలో వివక్షకు దారితీస్తుందని, ముఖ్యంగా భార్యాభర్తలు ఒకే కుటుంబానికి చెందని మొదటి ఇద్దరి విషయంలో వివక్షకు దారితీస్తుందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. కేరళ చట్టంలోని సెక్షన్ 58లో మాదిరిగానే సెక్షన్ 5(1) విషయంలోనూ సెక్షన్ 5(1) నుంచి వచ్చే పర్యవసానాలపై వివక్ష ఎక్కువగా ఉంటుందని మేం స్పష్టంగాఅభిప్రాయపడుతున్నాం. అందువల్లరాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్14లోపొందుపరిచిన ప్రాథమిక హక్కును సెక్షన్ 5(1) ఉల్లంఘిస్తుందని మేము భావిస్తున్నాము. చట్టంలోని 11వ అధ్యాయానికి ఈ సెక్షన్ ఆధారం కాబట్టి, మొత్తం అధ్యాయం దానితో కలిసి రావాలి.

తరువాత చట్టంలోని 50వ అధ్యాయంలోని 3వ అధ్యాయంలోఉన్న పరిహారానికి సంబంధించిన నిబంధనలకు వస్తాం. కరీంబిల్ కున్హికోమన్ ([1962] Suppl. 1 S.C.R. 829.)

కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు కేరళ చట్టంలోని పథకం వలె వివక్షాపూరితంగా ఉన్న చట్టంలో కల్పించిన పరిహార పథకానికి పూర్తిగా వర్తిస్తుందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. అయితే ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది కేరళ చట్టంలో మాదిరిగా కొనుగోలు ధరలో ఎలాంటి కోత విధించడానికి ఎస్.హెచ్., 3 అవకాశం కల్పించలేదని వాదించారు. అందువలన ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు వివక్షాపూరితమైనవి కావు. ఈ విషయం యొక్క సారాంశాన్ని పరిశీలిస్తే, కేరళ చట్టంలోని పరిహారానికి సంబంధించిన నిబంధనలకు, చట్టంలోని నిబంధనలకు మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసం లేదని మేము కనుగొన్నాము, అయినప్పటికీ చట్టంలోని నిబంధనలు భిన్నంగా ఉన్నాయి. కేరళ చట్టంలో చేసినదేమిటంటే కొన్ని సూత్రాల ఆధారంగా పరిహారాల సంఖ్యను నిర్ణయించడం, ఆ తర్వాత ఆ విధంగా వచ్చిన సంఖ్యపై కోత విధించి, ఈ కోతను క్రమంగా రూ.15,000 శ్లాబులుగా పెంచారు. ప్రస్తుత సందర్భంలో, దీనికి విరుద్ధమైన పద్ధతిని అవలంబించి, మొదట నికర వార్షికాదాయాన్ని నిర్ణయించి, ఆ తర్వాత నికర ఆదాయంలో రూ.5,000 చొప్పున పరిహారాన్ని అందిస్తారు. రూ.5,000 మొదటి స్లాబ్ కు నికర వార్షిక ఆదాయానికి 12 రెట్లు, రెండో స్లాబ్ రూ.5,000కు రెండు రెట్లు, రూ.5,000 మూడో స్లాబ్ కు పది రెట్లు, ఆ తర్వాత తొమ్మిది రెట్లు పరిహారం ఇస్తారు.

ఇప్పుడు మనం ఈ స్లాబ్ సిస్టమ్ గురించి తెలుసుకుందాం. నికర వార్షిక ఆదాయం వరుసగా రూ.5,000, రూ.10,000, రూ.15,000 మరియు రూ.20,000 ఉన్న నాలుగు సందర్భాలను తీసుకోండి. నికర వార్షికాదాయం రూ.5,000 ఉన్న మొదటి వ్యక్తికి రూ.60,000, నికర వార్షికాదాయం రూ.10,000 ఉన్న రెండో వ్యక్తికి రూ.1,15,000, రూ.15,000 నికర వార్షికాదాయం ఉన్న మూడో వ్యక్తికి రూ.1,65,000, నికర వార్షికాదాయం రూ.2,0,000 ఉన్న వ్యక్తికి రూ. మొదటి శ్లాబు రూ.5,000 మాదిరిగానే మిగతా మూడు శ్లాబులకు కూడా ఇదే గుణకం వర్తింపజేస్తే వీరికి రూ.1,20,000, రూ.1,80,000, రూ.2,40,000 పరిహారం లభించేది. రూ.10,000 నికర వార్షికాదాయం ఉన్న వ్యక్తి విషయంలో కేరళ చట్టంలో కొనుగోలు ధరకు అనుగుణంగా ఉన్న మొత్తం పరిహారంపై సుమారు 4 శాతం, రూ.15,000 నికర వార్షిక ఆదాయం

ఉన్న వ్యక్తి విషయంలో సుమారు 8 శాతం, రూ.15,000 ఉన్న వ్యక్తి విషయంలో 12 శాతం కోత విధించారు. నికర వార్షికాదాయం రూ.20,000. మొత్తం నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించే విధానం కేరళ చట్టంలో పొందుపరిచిన దానికంటే భిన్నంగా ఉన్నప్పటికీ, దాని ప్రభావం ఒకేలా ఉంటుంది, అంటే మొదటి స్లాబ్ రూ .5,000 తర్వాత మొత్తం నికర ఆదాయం పెరిగేకొద్దీ కేరళ చట్టంలో మాదిరిగానే మొత్తం పరిహారంలో క్రమంగా కోత ఉంటుంది. అధిక ఆదాయ శ్లాబులపై అధిక ఆదాయపు పన్ను రేట్ల ఆధారంగా కోత విధించడం సమంజసమనే వాదనను కరీంబిల్ కున్హికోమన్ కేసులో ([1962] Suppl. 1 S.C.R. 829.) ఈ కోర్టు ఇప్పటికే తోసిపుచ్చింది. అందువల్ల, ఆ సందర్భంలో ఇచ్చిన కారణాల వల్ల, నష్టపరిహారానికి సంబంధించి చట్టంలోని 50వ అధ్యాయంలోని సెక్షన్ 3లోని నిబంధనలు వివక్షాపూరితంగా ఉన్నాయని,రాజ్యాంగంలోనిఆర్టికల్14నుఉల్లంఘిస్తున్నాయనిమేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

సెక్షన్ 5,50లుఈ చట్టంలోని కీలకమైన నిబంధనలని, ఒకవేళ అవి పడిపోతే మొత్తం చట్టాన్ని రాజ్యాంగ విరుద్ధమని కొట్టివేయాలని అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ మొత్తం చట్టం యొక్క పని గరిష్ఠ పరిమితిని కల్పించే సెక్షన్ 5మరియు నష్టపరిహారాన్ని అందించేసెక్షన్ 50మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ సెక్షన్లు రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా ఉంటే, అవి మనం భావిస్తున్నట్లుగా, మొత్తం చట్టం పడిపోవాలి.

అందువల్ల పిటిషన్లను అనుమతిస్తున్నామని, ఈ చట్టాన్ని రాజ్యాంగ విరుద్ధమని కొట్టివేస్తున్నామన్నారు. పిటిషనర్లు తమ ఖర్చులను మద్రాసు రాష్ట్రం నుండి ఒక సెట్ విచారణ రుసుము పొందుతారు.

పిటిషన్లకు అనుమతి..